

CATALUNYA NORD

joan-daniel bezsonoff

Fronteres artificials | Quan puc torni a Briançon, ciutat on vaig viure la meua primera infantesa. Mon pare hi era metge capità al 159 regiment d'infanteria alpina. Aquesta població, als confins d'Occitània, es troba a pocs quilòmetres de la frontera italiana. En passar la ratlla, descobrires que la toponímia és clarament francesa, amb noms tan poc italians com Sestrières, Beaulard, Grand Puy, Prenchard o el deliciós Mollières... No sé si s'hi parla gaire la llengua de Molière. En canvi, a la vall d'Aosta, molta gent sap francès ja que el poble, de llengua materna arpitàna, hi ha conservat tradicionalment el francès com a llengua de cultura. A les valls piemonteses a la ratlla de França, la gent encara hi parla l'occità, en la seua variant vivaroalpina.

Aquesta parla retira el català. Un català ple de «ch». *Lo chamin de la chabra...* Si la macrotoponímia és francesa, la microtoponímia és provençal, amb noms com Fenes-trela, Fraisse, Vinhal, Gleisas. Per simplificar, diré que la gent viu en pobles amb noms francesos on els noms dels prats i dels camins provençalegen. Com més t'apropes a Torí, més el piemontès i l'italià normatiu suplantem la llengua de Frederic Mistral. Vaig voler visitar la Sacra di San Michele, una abadia romànica al cim del mont Pirchiriano. Vaig recordar la fórmula de Maurice Barrès: «*Il y a des lieux où souffle l'esprit*». Efectivament, en aquesta església arrapada a la roca, condemnada a sentir tots els vents de la història, hom retroba l'atmosfera inspirada del Mont Saint-Michel, de Sant Miquel de Cuixà o d'Orreaga (Roncesvalls). Malgrat les mesquineries de la vida, la tristesa del present, hi toquem la noció de perfecció. En aquesta bosquíria verdageriana, davant de les tombes dels comtes de Savoia, amb els primers ravalers de Torí als teus peus i la blavor dels llacs, sabem que hi tornarem.

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

Valentí Miserachs | Monsenyor Valentí Miserachs ha ofert un concert-conferència al temple parroquial de Sant Pere de Figueres. L'exorganista del Vaticà,

crector de la Universitat Pontifícia de Música Sacra, cofundador i professor de la romana Escola de Música Tomás Luis de Victoria, i director del cor i capella de Santa Maria Maggiore de Roma, a més de parlar de la seves vivències en relació amb la música i la cultura en la conferència titulada «Camins de Roma, camins de Catalunya», ha interpretat composicions seves a l'orgue. Fill de Sant Martí Sesgueioles (Anoia), Miserachs (1943) estudià al seminari de Vic,

a la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma i al Pontifici Institut de Música Sacra, la universitat de música del Vaticà. Reiteradament guardonat —Creu de Sant Jordi, Encomienda de Alfonso X el Sabio, Officier de l'Ordre des Arts et des Lettres, Chevalier de la Légion d'Honneur...—, l'Orquestra de Cambra de l'Empordà sovint interpreta obra seva. L'acte ha estat organitzat per l'Institut Ramon Muntaner en el marc de la celebració del seu 175è aniversari.

>> Valentí Miserachs.

JOSEP M. DACOSTA

El CAP de l'Escala | Aquesta Àrea Bàsica de Salut atén 20.000 usuaris de l'Escala, Albons, l'Armentera, Belcaire d'Empordà, Sant Pere Pescador, Ventalló, Viladamat i Vilamacolum. L'any 2000 va sortir de sota el paraigua de l'ICS, és a dir, hom va posar les bases per facilitar el camí de la possible privatització d'aquest Centre d'Atenció Primària, i les possibles empreses postulants compten amb 2,5 milions de pressupost, més els considerables ingressos extres obtinguts del que paga el turisme estival per ser atès. Com que el poble preveu que, si en el seu CAP esdevé primordial el negoci i secundària la salut, l'atenció al pacient empitjorarà, s'ha posat a recollir vots en contra de la privatització, amb més motiu perquè cap vot consistorial no s'hi ha oposat.